

Tormestorps IF 1965

Styrelseberättelse samt verksamhetsberättelser för orientering och ungdom finns i arkivet. Skidsektionen hade inte haft någon verksamhet på grund av den dåliga vintern. Protokollsbok finns i arkivet.

Styrelse

Ordf. Leif Claesson
V. ordf. Åke Johansson
Sekr. Erik Klevheim
Kassör Lars Magnusson
V. sekr. Inga Olsson

Sektioner

Orientering
Skidor
Ungdom
Bordtennis

Dessutom fanns en stugkommitté.

Antal medlemmar

Totalt.	Seniorer	Juniorer	Damer
30			

Ekonomi

Föreningen hade beviljats ett anslag på 2000 kronor från Sösdala kommun

Antal möten

Två kvartalsmöten med mycket liten uppslutning.
Årsmötet hölls i Lörupsstugan.

Lokaler

Arbetet på Lörupstugan hade fortsatt under året. Stugan beräknades vara klar våren 1966. Styrelsen uppmanade till flitigare användning av stugan.

Verksamhet enligt verksamhetsberättelserna

Styrelsen uttalade i verksamhetsberättelsen en förhoppning om att föreningens verksamhet skulle slå ut i full blom trots TV, fria lördagar mm.

Man berättade om att föreningen arrangerat DM i orientering i Loshult och att detta trots långa transporter fungerat väl.

Alte Christoffersson som arbetade och bodde i Älmhult fick förtroendet som banläggare.

Elias Johansson vann överraskande A-klassen Vid DM-tävlingen hade föreningen köpt in ett antal s k "Loshultsbjällror" som delades ut som hederspris. Det var Altes kontakter med den siste "bjällermakaren" som gjort inköpet möjligt.

Loshult hade i många år varit känt för sina kobjällror. I fantasin kan man spåra ett samband med "Loshultskuppen" där Karl XI blev av med sin krigskassa bestående av tonvis med tunga kopparmynt. Många av mynten återfanns inte. Kanske fanns rester av malmen i kobjällrorerna???

Orienteringssektionen redovisade fina framgångar av Lars Lindborg, Kjell-Åke Nilsson, Ingemar Martinsson, Kjell Dahlman, Kjell Johansson och Henry Torehall,

Vid Lugis femmannabudkavle blev TIF 24 bland 77 startande.

Vid sjuannabudkavlen blev det en 41 plats men Leif C, Lars M och Kjell D gjorde starka insatser. Leif C var med i den seedade elitklassen vid den första O-ringens femdagars och fick en elfte placering bland 40 startande.

Leif C vann A-klassen vid Alvestas tävling och Kjell-Åke Nilsson vann sin klass vid ett par tävlingar.

Leif C vann åter kretsmatchen.

Kjell D, Ingemar M och Olle Olsson noterades för klassegrar.

Vid Natt-DM blev Leif bäste TIF-are med en sjundeplacering, Bertil N blev elva.

Vid budkavle-DM blev det en 13:de placering för TIF.

Vid fyrklubbs blev det degradering till grupp C.

Kjell-Åke Nilsson blev trea vid Lunds Långdistans i klass A

Leif C var uttagen till SSM

Vid GM blev Leif C mästare individuellt och lagsegrare tillsammans med Lars Magnusson och Kjell J.

Vid samma tävling tog Lars Lindborg titeln i pojkklassen.

Göingemästare 1965

Lars kom också med som reserv vid landskampen mot Danmark och tackade för förtroendet genom att bli tvåa i klassen.

34 orienterare representerade vid 37 tävlingar och gjorde totalt 329 starter.

I Skånestatistiken för året blev det förstaplatser i klass C för Kjell D och i klass HN för Ingemar M.

Man redovisade 13 förstaplaceringar, 10 andraplaceringar och 13 tredjeplaceringar.

Ungdomssektionen hade utöver gymnastik med Åke Johansson som ledare även haft en nybörjarkurs i orientering med Erik Klevheim som ledare.

I Jub. 50 berättas att Leif C och Bertil N deltagit i en kartritningskurs.

Här berättas också om Erik Klevheims fruktsoppa som bränts vid i samband med uppvärmning på skolkökens elektriska platta. Ett par mogna orienteringsdamer tyckte inte om smaken och när Erik själv provsmakat och tyckte att den dög, teaterviskade den ena till den andra ” det kan väl inte han avgöra som snusar”. Som uppföljning av historien kan berättas att Erik, som lånat kärlden på P 2, hade en veckas intensivt arbete med att diska kärlden. Han fick använda huggmejsel och hammare för att få bort fastbrända sviskon.

Erik Klevheim diskar

Orienterings-DM arrangerades i Loshult.

§ 4
Alle orienterade om att Läringsdeltagar-
na skulle delgiva Guds ord i Loshults
kyrka före start på morgonen. Arrango-
manget var inte förenat med några
kostnader för klubben.
§ 5

*Ett något enkelt mål var byggt av
markägarens hässjötörar*

*Leif Claesson ingick i militärlandslaget
och blev militär världsmästare i lag
samt nordisk mästare i lag*

1965 hade kontrollanternas försvunnit,
kodsiffror hade införts och självfärgande
stämplar hängde vid kontrollerna

Tormestorps IF 1966

Styrelseberättelse samt verksamhetsberättelser för orientering, skidor, bordtennis och ungdom finns i arkivet. Protokollsbok finns i arkivet.

Styrelse

Ordf. Leif Claesson
V. ordf. Åke Johansson
Skr. Erik Klevheim
Kassör Alte Christoffersson
V. sekr. Ove Olsson

Sektioner

Orientering
Skidor
Bordtennis
Ungdom

Festkommitté och stugkommitté valdes också vid årsmötet

Antal medlemmar

Totalt.	Seniorer	Juniorer	Damer
94			

Ekonomi

Från Sösdala kommun hade erhållits ett bidrag på 2000 kronor till ungdomsverksamheten och 3000 kronor till kartritning. Kontantbidrag på 3000 kronor till klubbstugan hade erhållits från RF (Riksidrottsförbundet)

Genom Svenska Skidförbundet hade man fått köpa 3 par skidor till reducerat pris.

Ett lotteri hade gett 1250 kronor i vinst.

Antal möten

Fyra kvartalsmöten och två styrelsemöten.

Lokaler

Lörupsstugan.

*Lörupsstugan i
skön vinterskrud*

Verksamhet enligt verksamhetsberättelserna

Styrelsen berättade om orienteringstävlingen som föreningen arrangerade i Dalleröd. Tävlingen gav en vinst på 1117 kronor.

Skidsektionen hade förberett DM på 30 km men på grund av snöbrist fick tävlingen inställas dagen före tävlingsdagen vilket åsamkade föreningen en mindre ekonomisk förlust.

Mats Winberg, Christer Jönsson och Karl-Erik Klevheim hade varit på ungdomsläger i Karlsnäsgården. Föreningen hade sex ungdomar på skidläger i Frostavallen. Rickard Carlsson representerade Skåne i TV-skidan.

Valborgsmässoafton firades med ett majbål vid Lörupsstugan – mer än 100 personer hade mött upp. Detta blev inledningen till en årlig tradition.

Långt framskridna förberedelser var gjorda för vårtävling 1967.

Föreningen fick Jarl Erntssons minnespris av Skånes OF för största ökning av ungdomsverksamheten.

Förberedelser för en egenritad orienteringskarta i skala 1:25 000 hade påbörjats.

Orienteringssektionen redovisade en ryckig vårsäsong på grund av återkommande snöperioder. Nyårsorienteringen genomfördes. Tävlingspremiär blev det inte förrän den 20 mars.

Erik Klevheim vann sin klass vid HOKs tävling.

I mitten av april blev det åter tävlingsstopp på grund av snöfall.

Olle Olsson och Lars Lindborg såg till att TIF fanns med i prislistorna.

Vid sjuannabudkavlen låg föreningen med i toppen efter starka nattlopp av Olle Olsson och Kjell-Åke Nilsson men föll därefter några placeringar.

Under sommaruppehållet arrangerades ett antal ungdomsträningar med avslutning i Lörupsstugan.

Med Leif C i spetsen förbereddes årets orienteringsarrangemang som hade förlagts till Dalleröd. Tävlingen genomfördes på ett mycket fint sätt.

*Ove Olsson och Leif Claesson
förrättade prisutdelningen*

Leif C, Kjell J, Kjell-Åke Nilsson och Ingemar Martinsson hade tagits ut i kretslaget vid kretskampen mot Kristianstad (Lister uteblev detta år).

Vid fyrklubbs kom TIF på andra plats i sin grupp.

Ungdomarna visade framfötterna med bra prestationer under hösten.

Vid DM blev Leif C trea i A-klassen. Klassegrar blev det för Lars Lindborg och Gunnar Svensson.

Vid DM-kavlen blev det seger för pojklaget Mats Winberg, Rickard Carlsson och Lars Lindborg.

Karl-Johan Jönsson vann B-klassen vid Torfinns tävling.

Lars Lindborg var uttagen i Skånelaget vid ungdomsmästerskapet som gick i Hylte OK:s regi.

Vid GM blev Leif C trea i A-klassen. Henry Torehall vann ÄO och tillsammans med Alte och Harry Pettersson även laget i klassen.

Kjell J och Leif Jönsson vann sina klasser vid Ekos tävling.

Leif C var uttagen i Skånelaget vid SSM.

Lars L var uttagen i Skånelaget vid landskampen mot Danmark där han blev tvåa.

47 orienterare deltog i 31 tävlingar och gjorde 412 starter.

Föreningen fick 13 förstaplaceringar, 10 andraplaceringar och 16 tredjeplaceringar under året.

Lars Lindborg, Kjell Johansson och Leif Jönsson fick framskjutna placeringar i Skånestatistiken.

Skidsektionen berättade om ett snörikt år.

Föreningen arrangerade GM på 15 km och där blev Olle Olsson bäst i seniorklassen med en femteplacering. I ÄP tog föreningen de fem första platserna med Rickard Carlsson som segrare.

Eskil Östersgård blev tvåa i YP och Mona Carlsson och Pia Johansson tvåa resp trea i YF

Vid DM på 15 km blev Gösta Gustavsson bäst med en 13 placering. Syskonen Rickard och Mona Carlsson blev trea i sina klasser.

Vid DM på 30 km blev Gösta G åter bäst med en 14-de placering. Rickard C blev fyra i ÄP och i YF blev det en andraplats i lag genom Pia Johansson, Soli Pettersson och Inga Svensson.

Vid stafett-DM vann ÄP-laget genom Lars Lindborg, Göran Johansson och Rickard Carlsson.

Vid 5-milen blev det dubbelseger i ÄP genom Rickard och Lars L och seger i YP genom Eskil Östersgård.

Vid Tormestorpsloppet blev Bertil N sjua i seniorklassen, Karin Carlsson trea i damseniorklassen, Göran J och Rickard C blev etta och tvåa i ÄP, Eskil Ö blev tvåa i YP, Mona Carlsson tvåa i ÄF och Pia Johansson tvåa i YF.

Bordtennissektionen talade om att verksamheten i stort sett legat nere men att intresset är stort för förnyad verksamhet.

Ungdomssektionen hade utökats sin verksamhet med skidor. Sedan tidigare var det orientering och gymnastik som dominerat aktiviteterna.

I Jub 50 berättas att man vid tävlingen i Dalleröd kompletterade kartan med en skiss vid ett detaljrikt område – föreningens första kartritningsprojekt.

ÄP-laget Göran Johansson, Lars Lindborg och Richard Carlsson vann stafett-DM på skidor

Kay Glans målade och skänkte hundratals priser till föreningen. Kays alster bedöms numera som "kultföremål" och visas 40-50 år senare i en vandringsutställning på stora museer runt om i Norden

Nöjda orienteringsungdomar från vänster Göran Månsson, Rolf Nilsson, Bengt-Göran Nilsson och Mats Lindborg

Tormestorps IF 1967

Styrelseberättelse samt verksamhetsberättelser för orientering, skidor, ungdom och bordtennis finns i arkivet. Protokollsbok finns i arkivet.

Styrelse

Ordf. Leif Claesson
V. ordf. Åke Johansson
Skr. Erik Klevheim
Kassör Alte Christoffersson
V. sekr. Ove Olsson

Sektioner

Orientering
Skidor
Bordtennis
Ungdom

Dessutom stugkommitté och festkommitté.

Antal medlemmar

Totalt.	Seniorer	Juniorer	Damer
94			

Ekonomi

Föreningen hade erhållit 2000 kronor från Sösdala kommun.

Från SOFT hade ett kartritningsbidrag på 800 kronor betalats ut.

Årets tävling i Kampholma gav 1275 kronor i vinst.

Den fyrklubbstävling som föreningen arrangerade i Horröd gav en vinst på 450 kronor.

Antal möten

Tre kvartalsmöten och ett styrelsemöte

Lokaler

Lörupsstugan invigdes vid en enkel tillställning i stugan.

Verksamhet enligt verksamhetsberättelserna

Styrelsen berättade om orienteringstävlingen i Kampholma och ett fyrklubbsarrangemang i Horröd vilka båda fungerat utan anmärkning.

Föreningen firade 30-årsjubileum med en fest i Hantverksföreningens lokal i Hässleholm. Ett antal plaketter och diplom från olika förbund delades ut till förtjänta ledare. Dessutom erhöles minnesgåvor. Henry Torehall skickade telegram. Festkommittén svarade för arrangemanget på ett förtjänstfullt sätt. Festkommittén svarade också för invigningsfesten av Lörupsstugan där f d ordförande i föreningen, kommunala representanter, representanter för olika idrottsförbund och press var inbjudna. En del gåvor erhöles.

Festkommittén arrangerade också det nu traditionella majbålet valborgsmässoafton dit bygden folk var inbjudna. Vårtal hölls av prosten Ingvar Nilsson. Kaffedrickning och korvgrillning förgyllde tillställningen.

Kartritningen hade kommit igång på allvar. En första etapp låg klar för tryckning. Hittills hade det krävt ungefär 600 frivilliga arbetstimmar och 6000 kronor.

Etapp två beräknades vara klar 1968 och etapp tre 1969.

Föreningens stadgar hade omarbetats och skulle tryckas när årsmötet godkänt dem.

Orienteringssektionen inledde året med en träningsorientering på årets första dag – inne på P 2 området och med Per Granberg HOK som banläggare.

Under vårtävlingarna nämndes bra placeringar av Bertil N och Kjell Dahlman i B-klasen, Leif C i A-klasen, Lars Lindborg i YJ, Mats Lindborg i YP, Erik Klevheim i ÄO, Gösta Gustavsson i HN och Ingrid Nilsson i DB.

Vid den egna tävlingen i Kampholma kunde föreningen skicka ut resultatlistan redan tävlingsdagen med alla sträcktider uträknade.

Vårsäsongen avslutades med deltagande i Hamletstafetten i Danmark. Kjell Dahlman, Lars Lindborg, Bertil Nilsson och Leif Claesson kom tia i hård konkurrens.

Under året hade många arbetstimmar lagts på kartritning i första hand av Leif C och Bertil N.

Mats Lindborg, Bengt-Göran Nilsson och Krister Svensson hade varit på träningsläger i Blekinge och Lars Lindborg var en av Skånes deltagare på SOFT:s träningsläger på Sättravallen.

Rickard Carlsson och Krister Svensson hade gått bra på Klippans tävling.

Leif C, John Arvidsson och Leif Jönsson blev tvåa i sina klasser vid Våttsjöns tävling.

Vid Natt-DM blev Lars Lindborg femma.

Vid GM i nattorientering blev Leif C seniormästare och Lars L var någon sekund ifrån juniortiteln.

Leif C kom femma på Lång-DM.

Vid fyrklubbs klarade sig TIF kvar i C-gruppen men seniorerna hade ingen lyckad dag.

Leif C och Lars L ingick i det segrande göingelaget vid Kretsmatchen.

Vid DM-kavlen blev seniorlaget med Leif C, Kjell J och Bertil N sexa.

Olle Olsson, Harald Pålsson, Karl-Erik Klevheim och Erik Klevheim gick bra på FK Göingarnas tävling.

Leif C blev uttagen till SSM.

43 orienterare gjorde 411 starter vid 36 tävlingar.

Fem förstaplatser, 15 andraplatser och 10 tredjeplatser blev det under året.

Lars Lindborg blev göingemästare i den gemensamma juniorklassen

Skidsektionen skulle arrangerat 30 km och ungdoms-DM men snön försvann när hela arrangemanget var klart.

Några ungdomar som tränar skidåkning

Vid DM på 15 km för seniorer och 10 km för juniorer blev Dan Glans mästare i klass ÄJ.

*DM-mästaren Dan
Glans*

Ungdomssektionen beklagade sig över minskat intresse för fritidsgrupperna och vädjade till orienterarna att förnya sig för att göra ungdomarnas första kontakt med sporten mera attraktiv. Bordtennisen hade fått ett uppsving genom Jan Sjörens ledning.

Bordtennissektionen tog upp ungdomarnas intresse för bordtennisträningen. Ett 25-tal ungdomar, både pojkar och flickor deltog minst en gång i veckan.

Fortfarande användes fotogenlyktan vid nattorientering. Löparen stämplade själv med färgstämpel. Ett enkelt kartfordral skyddade startkort och karta. Här har löparen en karta i skala 1:25000 med vit skog och gula åkrar.

Göran Månsson, Bo Nilsson och Richard Carlsson efter en orienteringstävling med internationellt deltagande

Leif berättar om kartritningen de första åren.

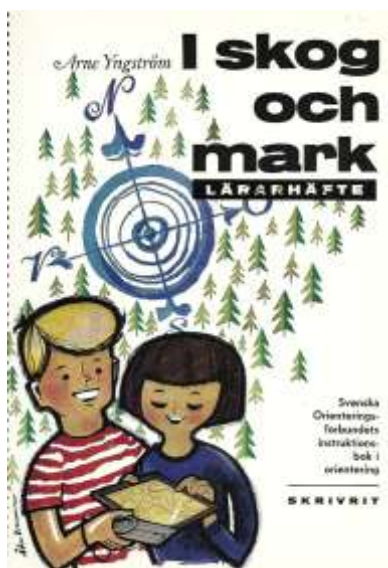
Bertil Nilsson och jag hade gått kartritningskurs i Markaryd, troligen den första i regionen. En del kunskap fick vi säkert med oss, men i det mesta var det en period fylld av experiment. Många regler var grundade på 08-ornas syn på vad som skulle redovisas och hur, men runt om i landet fanns kreativa och idéfyllda människor, som gärna testade sin egen uppfattning om hur en orienteringskarta borde se ut.

Vissa kartritare hade fickstereo och flygbilder med sig i skogen och byggde upp en karta på det sättet, andra förstörade upp den gröna kartan. Gamla och nya ekonomiska kartor, kommunala kartor, skogskartor mm användes i stor utsträckning.

Vi använde ett grundmaterial som var grundat på den ekonomiska kartan i skala 1:10 000. Detaljrikedomen var aningen bättre än på gröna kartan. Kopiorna togs fram på ett poröst och läskpapperslikt material som sög åt sig fukt och då inte blev speciellt skalriktiga. Tekniken vid rekognoseringen var "en aning primitiv". Man hade kopian med sig, oskyddad för fukt, och ritade direkt på papperet med en mjuk blyertspenna.

Eftersom allt arbete skedde "på lediga stunder" dvs kvällar, veckohelger och semesterdagar, fick man rita i alla vädertyper. Jag hade en gammal VW med Eberspräscher och den gick på högvarv när den torkade kopior efterhand som jag blötte ner dem i skogen. Kopiorna blev skrynkligare och skrynkligare och det var inte lätt att tolka dem och renrita ett koncept när man kom hem. Konceptet lämnade jag till Bertil som renritade med tusch på ritfilm, en film för varje färg. Han ritade i regel endast på nätterna då trafiken var minimal. Han fick då jämna raka linjer som inte stördes av markvibrationer. Rittekniskt var våra kartor perfekta. När det gällde tillförlitligheten var det något sämre men orienterarna klagade inte. Allt var bättre än detaljfattiga femtiotusendelskartor.

Så småningom lärde vi oss att rekognosera med underlaget skyddat av ritfilm. Vid konferenser runt om i landet diskuterades kartnormen och man delade med sig av erfarenheter. Kartorna blev bättre och bättre till stor del beroende på att man vågade ha egna synpunkter i klubbar och distrikt. Allt förstånd sitter faktiskt inte i huvudet på dem som har högst status, och så är det med all säkerhet fortfarande – på alla områden.

Skolan hade i många år använt arbetsboken "I skog och mark" i sin verksamhet. 1967 reviderades häftet av Arne Yngström. Boken skulle användas för mellanstadiet och högstadiet men ansågs också bli en stor tillgång för orienteringsklubbar och inom scoutverksamheten.

IOF fastställde en internationell kartnorm

Tormestorps IF 1968

Styrelseberättelse samt verksamhetsberättelser för orientering, skidor, bordtennis och ungdom finns i arkivet. Protokollsbok finns i arkivet.

Styrelse

Ordf. Leif Claesson
V. ordf. Åke Johansson
Skr. Herbert Lindgren
Kassör Alte Christoffersson
V. sekr. Ove Olsson

Sektioner

Orientering
Skidor
Bordtennis
Ungdom

Dessutom fanns en festkommitté

Antal medlemmar

Totalt.	Seniorer	Juniorer	Damer
95			

Ekonomi

Föreningen hade erhållit 2000 kronor i kommunalt bidrag.

Från RF hade man fått 734,50 (fritidsgrupper), 115:- (ungdomsidrott) och 125:- (kontantbidrag).

Utgifterna för kartritning hade varit 8 440,11. Ungefär hälften av den summan var täckt med kommunalt anslag speciellt för kartritning och genom att kartan använts för en stortävling.

Antal möten

Två kvartalsmöten och två styrelsemöten.

Lokaler

Lörupsstugan

Verksamhet enligt verksamhetsberättelserna

Styrelsen berättade att Ulf Johansson varit på ungdomsläger i Örskelljunga.

Leif Claesson hade varit på banlägningskurs i Sjöarp.

Alte C och Lars L deltog i banlägningskurs i Lillsjödalen och där var Leif C lärare (ingick i Skånes OF:s kursråd).

Valborgsmässöfirandet vid Lörupsstugan genomfördes på sedvanligt sätt med Hans Sylvan som vårtalare och med sång av en ungdomskör under ledning av kantor Karl Ström.

Leif C tvingades ta tjänstledigt ett par veckor för att tidplanen för kartritningen skulle hållas.

Under 1969 skulle föreningen arrangera DM i skidlöpning 15 km, Tormestorpsloppet, en nationell orienteringstävling och Lång-DM i orientering.

Man såg även fram mot 1970 då föreningen skulle vara medarrangör både vid O-ringens femdagarsorientering och vid Dag-SM i orientering för herrseniorer och herrjuniorer.

Orienteringssektionen redovisade ett antal träningsorienteringar under vintern.

Till ett testlopp som Skånes OF anordnade var Leif C och Lars L kallade.

Vid sjuannakavlen gick Olle Olsson, Kjell-Åke Nilsson och Leif Claesson på de tre första sträckorna bra, slutresultatet blev 62.

Leif C vann påsklöpet i sin nya klass YO (sammanlagda resultatet under påskens tävlingar).

Lars L segrade vid Härlövs tävling.

Leif C (YO) vann vid OK Tuvans tävling och Harald Pålsson (HN) vid FK Göingarnas tävling.

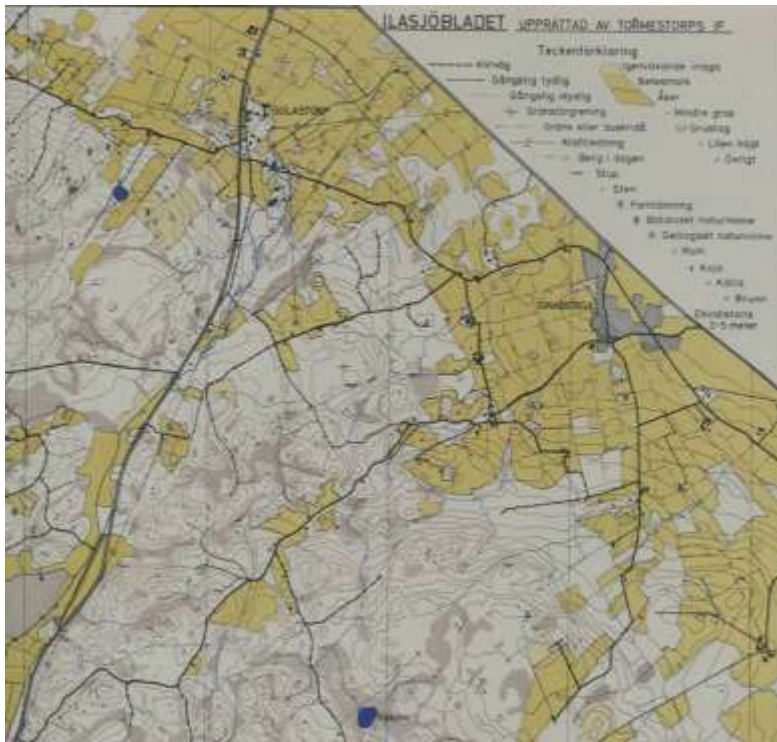
DM individuellt arrangerades i Gulastorp på den nyritade kartan.

Leif berättar:

Vid DM-tävlingen var Herbert Lindgren tävlingsledare. Herbert var mycket skicklig organisatör, tecknare och dekoratör. Han hade dukat upp en tävlingsplats som aldrig tidigare skådats.

Deltagarna fick all information de rimligen kunde begära på prydliga skyltar, monterade på "skjutbaneläkt" och uppsatta så att de var lätta att läsa även när samlingsplatsen var full av folk.

Allt var klart redan dagen före tävlingen. En vanlig syn på den tidens tävlingsplatser var annars att funktionärer spettade, byggde och ritade långt efter det att de tävlande anlät. Här hade alla funktionärer fått tänka igenom sin arbetsuppgift i god tid och beställa sitt behov av skyltar som Herbert tillverkat på ett enhetligt sätt. Vårt tävlingscentrum blev ett mönster som användes i kursverksamhet och litteratur längre fram.

Föreningens första egenritade karta Kartritarna Leif och Bertil hade lagt ner åtskilliga arbetstimmar på kartprojektet.

Vid fyrklubbs blev det nedflyttning till lägre grupp.
 Under hösten blev det en del klasser för Leif C, Lars L, Harry Pettersson och Harald Pålsson.
 Ungdomarna Bengt-Göran Nilsson, Mats Lindborg och Ulf Johansson var bland de bästa på FK Ryens tävling.
 Juniorerna vann laget vid GM.
 Leif C blev uttagen till SSM och Lars L till landskampen mot Danmark.
 Leif C var bäst i Skåne i YO-klassen.
 Sektionen oroades av att seniorerna tränade för lite.
 33 orienterare gjorde 342 starter vid 45 tävlingar.
 Under året blev det 9 förstaplaceringar, 7 andraplaceringar och 7 tredjeplaceringar för föreningen.

Skidsektionen redovisade ett mellanår. Ingen av föreningens skidåkare lyckades på årets tävlingar.
 Föreningen tvingades flytta sitt eget arrangemang DM på 30 km till Osby. Man hoppades på bättre snö tillgång kommande år.

Gösta, Alte och Åke hjälper till med vallningen

Ungdomssektionen hade haft ett stadigt sjunkande antal deltagare. Man påpekade åter att rekryteringen i ungdomsklasserna inom orientering är skrämmande svag och att en gymnastiksal på 100 kvadratmeter knappast räckte till för hela föreningens ungdomsverksamhet.

Bordtennissektionen gladdes över att ett 25-tal ungdomar tränade två gånger i veckan och över att en del "äldre" före detta aktiva börjat träna en gång i veckan. Klubbmästerskap hade genomförts i 6 olika grupper.

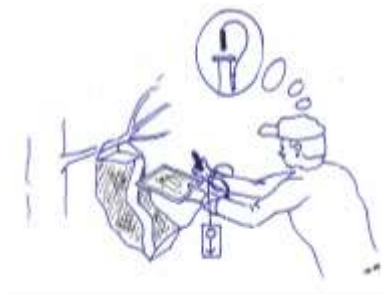
Leif berättar:

Efter diverse fuskförsök med ”färgstämplarna” testades andra varianter på olika håll i landet. Vid 10-mila användes numrerade poletter som löparna skulle medföra och lägga i ett uppsamlingskärl vid varje kontroll. Förslaget var så idiotiskt att det aldrig skulle ha prövats. Självklart blev det en flopp. Skånes Skogskarlar utsåg en arbetsgrupp som skulle bearbeta stämpelproblemet med de danska ”klippetängerna” som förebild. Gruppen bestod av Erik Johansson (HOK), K-G Olsson (OK Torfinn) och berättaren. Gruppens idéer omsattes i en produkt som tillverkades av Erik som hade egen tillverkningsindustri. Den första stiftstämpeln hade separata bitar, en stämpeldyna med skumplast och en stämpel med stift, sammanbundna med ett snöre. Anordningen hängdes i kontrollskärmen och testades under vårsäsongen 1968 i Skåne. När löparna skulle stämpla fick de ta fram sitt kontrollkort och lägga det mellan dyna och stift samt trycka till. Erfarenheten visade att händerna inte räckte till. Det blev ett evinnerligt fumlande vid kontrollerna.

När vi arrangerade vår DM-tävling på hösten hade vi monterat fast stämpeldynan på toppen av en påle och ersatt snöret med en metalltråd som fixerade stiftstämpeln strax ovanför dynan. Löparna kunde med ett enkelt handgrepp lägga sitt kontrollkort på stämpeldynan och trycka till med stämpeln. På köpet hade man fått en påle att hänga orienteringsskärmen i. Härigenom blev det naturligt med låg skärmlacering på de nu alltmer detaljrika egenritade orienteringskartorna. Under vintern 68-69 förbättrade Erik konstruktionen och gjöt ihop bitarna till den stiftstämpel som senare, med smärre justeringar, använts inom orienteringssporten i hela världen under nästan 30 år.

Den första stiftstämpeln hängde i ett snöre vid kontrollskärmen. Vid TIF:s tävling monterades stämpeldynan på en påle. Stämpeln fästes i en ståltråd ovanför.

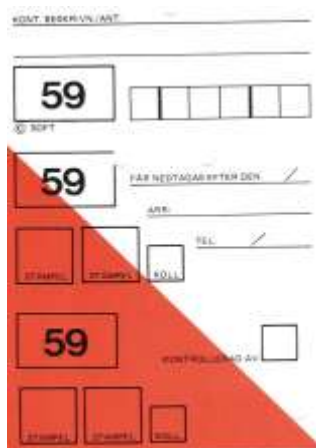

Leif berättar:

Under ett par år hade vi i klubben gjort försök med tydligare märkbrickor vid kontrollerna för att underlätta för bankkontrollanten att hitta kontrollpunkten. Vi försökte även införa modellen i hela distriktet men våra intensioner kritiserades vid den årliga ”kvirträffen” eftersom de tydliga märkbrickorna ansågs underlätta för oärliga fuskare som rekognoserade i tävlingsområdet. Nu bedömde vi emellertid att tiden var mogen för ett slutprov. Vi tillverkade och lackerade märkbrickor som hängdes ut vid alla kontroller. Bankkontrollanten var helnöjd. Brickan användes också vid kontroll av kontrollutsättningen – ungefär som senare blev praxis i hela Sverige.

Förslaget skickades till SOFT som låg på det under något år innan märkbrickan tillverkades centralt och blev en naturlig ingrediens i tävlingsförberedelserna.

Tormestorps förslag på märkbricka 1968

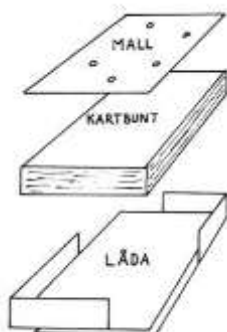
Svenska orienteringsförbundets version av märkbricka

Leif berättar:

Som en av de första klubbarna i landet delade vi ut inritade banor och kontrollbeskrivningar till alla deltagarna – instoppade i plastficka.

Allt arbete skedde manuellt och att handrita c:a 1000 banor tog sin tid och krävde stor noggrannhet eftersom allt MÅSTE bli rätt. Vi hade konstruerat en inritningslåda, bestående av två delar där kartorna passades in diagonalt. Ovanpå kartorna lade vi en celluloidskiva i exakt samma storlek som kartorna. I skivan hade vi huggit ut hål för alla kontroller. Vi hade en skiva för varje bana. Sen kunde man bara sitta och rita kontrollringar i alla hålen – utan bekymmer för att något blev fel. Skar man sedan ut banprofilen mellan hålen med en skalpell fick man ”linjaler” när man skulle rita strecken mellan kontrollerna. I ett tredje arbetsmoment numrerades kontrollerna. De olika momenten utgjorde samtidigt kontroll av att allt blev rätt. Det skulle ju vara en kontrollring där varje sammanbindningslinje började och slutade och antalet kontroller skulle stämma vid numreringen. En specialkonstruerad ”huggpipa” hade tillverkats av Bertil Nilsson som jobbade på en verktygsfabrik.

Allt arbete utfördes sista veckan före tävlingen – för på den tiden när inget datorstöd fanns för anmälan, lottning, utskrift av startkort och startlistor mm klarade arrangören lätt allt arbete med en anmälningstid senast 6 dagar före tävlingen.

*Henry Torehall
avliden*

*En av
föreningens
grundare Henry
Torehall avled
under året.
Föreningen
sörjer en god
kamrat*

Till Henrys minne

Det är sorg inom Tormestorps IF. En av föreningens stiftare Henry Torehall finns inte längre kvar bland oss. Så sent som på Göingemästerskapet i orientering – Allhelgonadagen – var han med bland de tävlande. Vem kunde då ana att det var sista tävlingen. Kamraten Henry drabbades emellertid trots sin goda fysik av en svår sjukdom. Och den kunde han inte ”besegra”.

Vännen Henry svek aldrig Tormestorps IF. Trots att han en längre tid var stationerad som militär i Karlskrona och senare bosatt på andra platser hjälpte han till att hålla i trådarna inom Tormestorps IF. Idealitet var hans syftemål och han offrade åtskilligt av sin fritid för ungdomens fysiska fostran.

Det är stor sorg och saknad vida utanför Tormestorps IF. Man känner djupt deltagande för de närmast anhöriga. Tomrummet är stort efter honom framför allt bland orienteringskamraterna.

Alte

1968 gav SOFT ut den första organisationsplanen för större orienteringstävlingar. Författare var Ingvar Rittsel, mångårig tävlingsledare för 10-milakavlen och senare ordförande i SOFT.

Elof Jägerström hade bearbetat banläggaranvisningarna. Kurvkartan fanns i hela landet och även i övrigt hade anvisningarna moderniserats. I allt väsentligt gäller samma regler fortfarande nästan 40 år senare vilket bevisar författarens erfarenheter, kunskaper och pedagogiska skicklighet.

Banläggarkortet införs. SOFT utbildade banläggningsinstruktörer. För att få "behörighet" som banläggare krävdes både praktisk erfarenhet och teoretiska kunskaper. På banläggningskurser som genomfördes i samtliga distrikt och regioner kunde enhetliga banläggningsprinciper spridas.

Tormestorps IF 1969

Styrelseberättelse samt verksamhetsberättelser för orientering, skidor, bordtennis och ungdom finns i arkivet. Dessutom finns den presentation av Tormestorps IF som fanns med i programhäftet till SM-veckan 1970. Denna hade sammanställts av Herbert Lindgren. Protokollsbok finns i arkivet.

*Föreningen
presenterades i SM-
programmet*

Styrelse

Ordf. Leif Claesson
V. ordf. Åke Johansson
Sekr. Herbert Lindgren
Kassör Alte Christoffersson
V. sekr. Ove Olsson

Sektioner

Orientering
Skidor
Bordtennis
Ungdom

Dessutom fanns en festkommitté.

Antal medlemmar

Totalt.	Seniorer	Juniorer	Damer
97			

Ekonomi

Föreningen hade för 1969 erhållit följande bidrag:

Från kommunen 2000:- (kommunalt anslag) och 1000:- (bidrag till SM-tävlingen 1970)

Från RF 1057:- (fritidsgruppbidrag) och 290:- (kontantbidrag).

Antal möten

Två kvartalsmöten och ett styrelsemöte.

Lokaler

Lörupsstugan

Verksamhet enligt verksamhetsberättelserna

Styrelsen berättade att föreningen under året genomfört fyra större arrangemang. Först två skidtävlingar, DM på 15 km och Tormestorpsloppet, därefter två orienteringstävlingar, en nationell tävling och Lång-DM.

DM-tävlingen på skidor genomfördes i Tyringe där man i kurhotellsskogen lyckades skotta ihop godtagbara spår.

Tormestorpsloppet genomfördes på Göingeåsen med Tormestorps skola som samlingsplats.

Skolan var även högkvarter vid de båda orienteringsarrangemangen. Lars L debuterade som banläggare vid DM-tävlingen på ett utmärkt sätt.

Kartprojektet över Göingeåsen var klart. Kartan hade använts vid orienteringstävlingarna och dessutom sålts till Hässleholms skolor (ett större parti). Totalkostnaden var 12 888,61 kronor varav man fått 3850:- i bidrag av kommun och RF. Övriga kostnader hade täckts genom lotteri och försäljning. Christer Svensson och Dick Elmström hade varit på Skånes Skidförbunds träningsläger och Lars L ingick i en grupp "morgondagare" som Skånes OF samlade för specialträning. Valborgsmässöfirandet arrangerades vid Lörupsstugan av festkommittén. Börje Persson talade och en sångkör sjöng under ledning av kantor Karl Ström. Man såg fram mot 1970 och de stora arrangemang som föreningen skulle medverka i, O-ringens femdagars och SM-veckan. Man beklagade att arbetsbördan tyvärr kanske skulle gå ut över ungdomsverksamheten men att kartproduktionen varit nödvändig för att kunna bedriva ungdomsverksamhet i orientering.

Orienteringssektionen talade om en snörik vinter och en sen vårstart där vintern inte släppte sitt grepp förrän i mitten av april.

Lars L och Leif C svarade för flera topplaceringar men även Ingrid Nilsson gick bra i OG.

Olle Olsson, Kjell Dahlman och Kjell-Åke Nilsson hade flera bra placeringar i sina klasser men sektionen skulle helst sett att de erövrats i högre klass.

Leif C var banläggare vid den nationella tävlingen och Lars L vid Lång-DM.

Under hösten debuterade nye P 2-chefen Nils Isaksson för klubben och även Stefan Malmström och syskonen Per och Ingela Claesson började.

Lars L vann DM för ÄJ men Leif C snuvades på segern med någon sekund.

Lars blev uttagen både till Dag-SM och Natt-SM.

Lars L och Leif C blev uttagna till SSM där Lars kom på tredje plats.

Vid GM segrade Leif C.

Lars L representerade i Skånelaget mot Danmark och gick in på en tredje plats.

33 orienterare gjorde 382 starter vid 57 tävlingar.

Det blev 10 förstaplaceringar, 17 andraplaceringar och 21 tredjeplaceringar under året.

Skidsektionen berättade om ett intensivt skidår, som inleddes med GM där Dan Glans blev tvåa i seniorklassen, Pia Johansson mästare i DJ och Christer Svensson tvåa i pojkar A. Dessutom blev det lagseger i pojkar B.

Vid klubbens eget arrangemang DM på 15 km, som fick flyttas till Tyringe på grund av snöbrist på Göingeåsen, blev Dan Glans också tvåa.

Dan Glans visade detta året framfötterna i seniorklassen

Gösta Gustavsson blev fyra i YO och i flickor C blev Ann Liebel tvåa.

DM på 30 km avgjordes i Hjärnarp och här tog Gösta Gustavsson DM-titeln i YO. Kay Glans blev tvåa i veteranklassen och i yngsta pojkklassen blev Per Claesson femma trots att han inte hade åldern inne. Ingela Claesson blev fyra i flickor B.

Skånes Skidförbund flyttade DM på 50 km från Tormestorp till Helsingborg utan att informera klubben.

Här visade Gösta G åter sin klass genom att vinna med fyra minuter.

Klubbmästerskap genomfördes i alla klasser.

Tormestorpsloppet genomfördes på mycket kuperade banor uppe på Göingeåsen och eftersom det blev isföre fick föreningen en del kritik för bansträckningen. I övrigt bra arrangemang.

Bordtennissektionen hade ett stadigt deltagarantal vid sina träningar två gånger i veckan. Tyvärr hade de äldre före detta aktiva saknats.

Klubbmästerskap genomfördes i fyra olika grupper.

Ungdomssektionen fortsatte med sin verksamhet men det fanns lärare som förbjöd sina elever att delta i verksamheten och föreningen övervägde att ta kontakt med vederbörande för utredning.

Det hade blivit ett stort uppsving i flickgruppen under sex år. Man hade sex olika grupper. Pia Johansson och Anita Svensson drog ett tungt lass.

I Jub. 50 berättas att föreningen invigt en ny klubbdräkt designad av Sven Palmkvist.

Leif berättar:

Vid DM-tävlingen var det ett fruktansvärt dåligt väder med regn och rusk. Tävlingscentrum var på skolan och i vanlig ordning var allt uppbyggt redan dagen före tävlingsdagen. Leif Jönsson var markechef och han hade dukat upp sina produkter i ett stort militärtält. All skyltning fanns på plats och på resultatstegen satt alla resultatremssorna i startnummerordning – vi brukade nämligen skriva sluttiderna från startkorten ute på stegen för att tjäna tid. När de första deltagarna började anlända kom en fruktansvärd stormby och en tromb. Skyltar, snitslar och resultatremssor spreds i omgivningen och, värst av allt, marktältet lyfte och havererade i ett hörn på skolgården. Borden i markan välte och varorna som varit prydligt upplagda hamnade i den övriga sörjan på skolgården. Tanterna i markan försökte så gott det gick att rädda smörgåsar, bullar, gräddbullar, choklad och övriga varor. Hjälpsamma funktionärer och tävlande hjälpte till att få tältet på plats igen och kommersen kunde återupptas. En del svinn blev det väl, men orienterare är ett hårdat släkte så ett och annat gruskorn på mackan accepterades. Med gemensamma ansträngningar fick vi återställt de andra anordningarna och tävlingen genomfördes på ett bra sätt.

Leif berättar

Föreningen har ofta testat nya idéer och ny materiel vid sina arrangemang. Många gånger har det blivit succé men det finns också en och annan flopp. En sådan blev det vid den nationella tävlingen i orientering. Jag hade förlagt målet uppe på Klinten med en bedårande utsikt över Finjasjön och trakten däromkring. Den nyritade kartan användes och det fanns två olika sistakontroller, båda relativt svåra. Det skulle ju vara enkelriktad inspur till målet och om jag snitslade från sistakontrollerna till målet hade dessa helt tappat sitt orienteringsvärde. Jag fick en ide att istället använda ett snöre som låg på marken. Allt detta hade vi informerat om i PM.

Jag testade ett "militärt snöre" som var något brunmelerat och för att bättra på synligheten försökte jag färga det orange. Försöket blev inte helt lyckat – det som hände var att familjens syltgröta blev helt förstörd. Snöret hade fortfarande samma brungrågröna färg. Vi bestämde oss för att fullfölja idén trots detta. Vid provlöpning tyckte vi att snöret syntes tydligt nog om man började följa det vid kontrollen där vi satte en skylt "SNÖRET BÖRJAR HÄR".

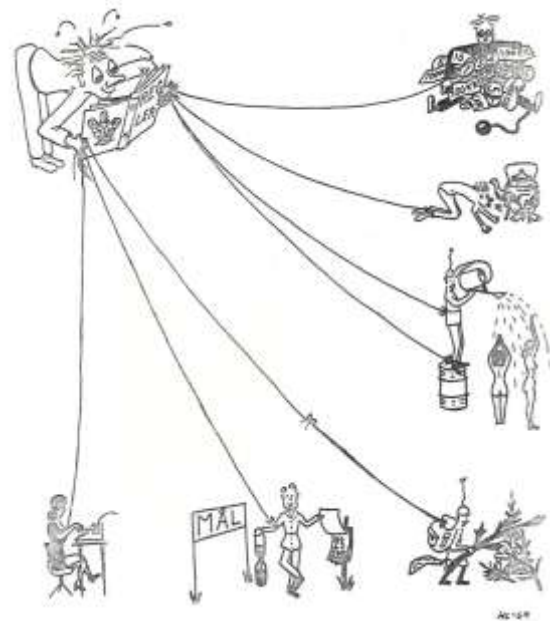
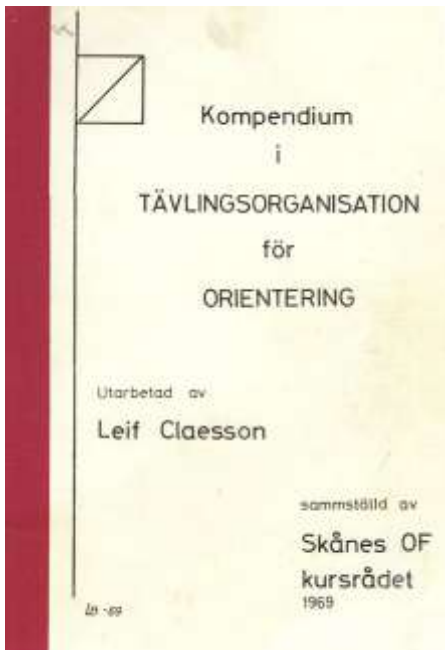
Det tyckte inte löparna. En del försökte ta sistakontrollen bakvägen med hjälp av snöret – så brukade man ju kunna utnyttja en målsnitsel. De som hade hittat kontrollen hade svårt att följa det maskeringsfärgade snöret. Löparna sprang som vilsna höns runt Tormestorps klint och letade. Någon råkade snubbla på det och drog det med sig något tiotal meter så till sist gick det i sick-sack i alla riktningar. Kritiken i målfällan var massiv. Som ansvarig banläggare och idékläckare fick jag många råd om hur man lämpligen skulle använda ett snöre – fast det krävdes nog ett som var betydligt kraftigare för en tjockskalle som kunde hitta på något så urbotat dumt.

Jag blev emellertid inte mer avskräckt av missödet på Klinten än att jag använde samma metod vid SM året efter, fast då med ett betydligt kraftigare och tydligare material. Den gången blev det succé och mer än en SM-löpare missade den svåra sistakontrollen utan att lägga märke till den vita markeringen som låg på marken. Vid banläggarkurser och konferenser tog man i flera år fram Tormestorps "målsnitsel" vid SM 1970 som ett bra exempel.

*Första egenritade
kartan över
Göingeåsen
Skala 1:25000
Ritad 1969*

Svensk och nordisk kartnorm antages. Skalan skall i fortsättningen vara 1:20000 .

1969 ingick Leif Claesson i Skånes OF:s kursråd och genomförde ett flertal kurser i tävlingsorganisation och banläggning. Tormestorps IF:s tävlingar blev mall för hur en tävling skulle genomföras. Idéerna sammanställdes i ett "kompendium" som delades ut och användes som kurslitteratur. Herbert Lindgren hade bidragit med teckningar. Vår förenings idéer spreds på så vis i hela distriktet.